

Regionale Klachtencommissie Wvggz Friesland BESLISSING

Klaagschriftnummer: KC 2022-31

Inzake

Klaagster, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)
tegen
verweerder, psychiater werkzaam in dienst van GGZ Friesland

A. De klachten

1. Klaagster verzet zich tegen de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen in de vorm van medicatie.
2. Verder klaagt zij over het gegeven dat verweerder haar wilsonbekwaam heeft geacht.

Deze klachten vallen onder de werking van de klachtregeling zoals opgenomen in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz).

B. De gevolgde procedure

1. Op 22 november 2022 en op 29 november 2022 heeft klaagster een tweetal stukken naar de klachtencommissie (hierna: de commissie) gestuurd waarin de hiervoor genoemde klachten zijn geformuleerd. Ten aanzien van de beslissing om de verplichte zorg te starten, vraagt zij om schorsing van de beslissing.
2. Verweerder heeft naar aanleiding van de door klaagster ingediende klacht besloten om nog niet over te gaan tot toepassing van de verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie. Het schorsingsverzoek behoeft derhalve geen behandeling.
3. Klaagster heeft de commissie toestemming gegeven om haar dossier in te zien.
4. Verweerder heeft op 21 november 2022 een verweerschrift ingediend. In het verweerschrift heeft hij ook verwezen naar het door hem gevoerde verweer d.d. 31 oktober 2022.
5. De commissie heeft de klachten behandeld ter zitting op 5 december 2022. Klaagster was in persoon aanwezig, bijgestaan door de pvp. Verweerder is eveneens in persoon verschenen.
6. Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt dat bij deze beslissing wordt gevoegd.

C. De standpunten van partijen

Standpunt van klaagster

1. Klaagster stelt dat door verweerder niet juist is geoordeeld over de situatie van klaagster. Zij stelt dat zij in psychische zin niets mankeert.
2. Klaagster geeft aan geen pillen en geen injecties te accepteren. Zij accepteert alleen medicatie indien dat nodig is, hetgeen bijvoorbeeld geldt voor de medicatie voor de schildklier.
3. Klaagster stelt dat zij prima in staat is om zelf na te denken en tot beslissingen te komen, ook over de medicatie. Zij acht zich wel degelijk wilsbekwaam. Als er al iemand met haar mee moet denken over de behandeling, dan wil zij iemand die zij vertrouwt. Zij is het er niet mee eens dat haar schoonzoon wordt gezien als haar vertegenwoordiger.

Standpunt van verweerder

4. Verweerder stelt dat klaagster lijdt aan VLOSLP (very late onset schizophrenia like psychosis). Om die reden is het noodzakelijk dat klaagster antipsychotische en rustgevendende medicatie gaat gebruiken. Het gevolg daarvan zal zijn dat de psychotische symptomen die zijn doorgemaakt minder ernstig zullen worden en de oplopende agitatie eveneens zal worden gestopt. Medicatie is noodzakelijk om de psychose/stemmingsstoornissen te behandelen, het ernstig nadeel weg te nemen en stabiliteit in functioneren te verkrijgen of te behouden.
5. Op verzoek van verweerder heeft een niet bij de behandeling betrokken psychiater een beoordeling gedaan ter zake van de wilsbekwaamheid. Op grond van deze beoordeling stelt verweerder dat klaagster niet in staat is tot een redelijke waardering van haar belangen ter zake van het gebruik van medicatie.

D. Overwegingen van de commissie

1. De commissie – in andere samenstelling – heeft op 4 november 2022 ook een beslissing genomen ten aanzien van de situatie van klaagster. Deze beslissing handelde eveneens over de vraag of aan klaagster verplichte zorg kan worden verleend in de vorm van medicatie. In die beslissing heeft de commissie overwogen dat het verlenen van verplichte zorg in principe voldoet aan de wettelijke maatstaven. Echter, de commissie heeft tevens vastgesteld dat niet voldaan is aan de eis van artikel 8:9, vierde lid Wvggz. In het dossier was namelijk geen oordeel van verweerder aangetroffen met betrekking tot de vraag of klaagster tot een redelijke waardering van haar belangen ter zake van de medicatie in staat is. Om die reden heeft de commissie de klacht gegrond verklaard en de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg d.d. 24 oktober 2022 vernietigd.
2. Op grond van hetzelfde feitencomplex heeft verweerder op 21 november 2022 opnieuw de beslissing genomen om klaagster verplichte zorg in de vorm van medicatie toe te dienen. Anders dan bij de eerdere beslissing is thans wel een oordeel gegeven over de wilsbekwaamheid van klaagster.
3. Waar het de verplichte zorg betreft, ziet de commissie geen aanleiding tot een ander oordeel te komen dan de commissie die de beslissing van 24 oktober 2022 heeft beoordeeld. De situatie van klaagster is onveranderd en door haar zijn ook geen nieuwe argumenten naar voren gebracht. De commissie neemt het eerdere oordeel derhalve over en stelt vast dat de nu voorliggende beslissing voldoet aan de wettelijke maatstaven voor het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie.
4. Verweerder heeft de keuze gemaakt een andere psychiater in te schakelen om een oordeel te geven over de vraag of klaagster wilsbekwaam is. Verweerder heeft het oordeel van de psychiater (..) overgenomen en heeft in het dossier vastgelegd dat klaagster niet in staat is tot een redelijke waardering van haar belangen ter zake van de vraag of verplichte zorg in de vorm van medicatie noodzakelijk is. De commissie stelt vast dat het oordeel van de adviserend psychiater en daarmee ook het oordeel van verweerder goed navolgbaar is. De commissie constateert derhalve dat thans ook wordt voldaan aan hetgeen gesteld is in artikel 8:9, vierde lid Wvggz. Het vorenstaande in onderlinge samenhang bezien, betekent dat de klacht ongegrond zal worden verklaard.
5. Ten overvloede merkt de commissie nog het volgende op. Klaagster heeft aangegeven dat zij het er niet mee eens is dat haar schoonzoon een formele rol in het kader van de besluitvorming zou spelen. Hoewel ook verweerder op dit punt niet volledig helder heeft gecommuniceerd, stelt de commissie vast dat geen sprake is van wettelijke vertegenwoordiging van klaagster in deze. De schoonzoon fungeert weliswaar als contactpersoon, maar zijn rol gaat ook niet verder dan dat. Het is in strijd met de wettelijke regeling dat de schoonzoon formeel zeggenschap zou hebben over de persoon van klaagster en de behandeling die zij al dan niet moet ondergaan. Ter voorlichting van klaagster merkt de commissie op dat het haar volledig vrij staat ter zake van eventueel gewenste vertegenwoordiging zelf een regeling te treffen, bijvoorbeeld door via de rechtbank een mentor te laten benoemen.

Beslissing¹

De commissie verklaart de klachten ongegrond.

Gegeven op 8 december 2022 te Drachten door de heer mr. J.J. Achterveld als voorzitter, de heer drs. H.P. Wisman en de heer drs. J.T. Pietersma als leden, bijgestaan door mevrouw T.E. Miedema-de Haan als ambtelijk secretaris die deze beslissing heeft verzonden op 8 december 2022.

mr. J.J. Achterveld,
voorzitter.

¹ Bent u het niet eens met de beslissing van de klachtencommissie? Dan kunt u de zaak voorleggen aan de rechter. Hiervoor dient u (betrokkene, vertegenwoordiger, zorgaanbieder of nabestaande) een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank in te dienen. Houd er rekening mee dat dit moet binnen 6 weken nadat de beslissing aan de verzoeker is medegedeeld. De rechter zal dan zijn beslissing geven over de klacht. Dit staat in artikel 10:7 Wvvgz.